

denne Skat, er ikke saa glubende, som nogle synes at antage, men noget bestemt er jeg ikke i Stand til at sige, før jeg faar foretaget en nærmere Undersøgelse, og det siger sig selv, at det ikke er gørligt i Øjeblikket at opgive noget bestemt, fordi de skattelignende Myndigheder endnu ikke har tilendbragt deres Arbejde. Men een Ting er sikker, og det har ogsaa fra forskellige Sider været anerkendt, at saaledes som vore Finanser er stillede, vil vi paa ingen Maade kunne undvære denne Skat, og hvis vi ikke faar væsentlig mere ind end det Beløb, der foreløbig er opført paa Finansloven, vil der ikke blive Balance i det kommende Finansaar, og vi vil blive nødsaget til at ty til andre Midler.

Jeg har endnu at tilføje nogle Ord med Hensyn til enkelte faldne Bemærkninger. Den ærede Ordfører (Moesgaard-Kjeldsen) omtalte den nylig i Aalborg stedfundne Opløsning af et Dampskibsselskab og mente, at dette før den 1. April opløste Selskab vilde falde ind under Lovens Skattebestemmelser. Jeg skal ikke udtale mig om dette Spørgsmaal, som er noget indviklet. Jeg vil kun ikke ved Tavshed have godkendt en fuldstændig Sikkerhed for, at det ærede Medlem i saa Henseende har Ret, men jeg vil heller ikke udtale noget om, at han ikke har Ret.

Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) anmodede om en samlet finansiel Oversigt, og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) nævnedes det samme Ønske. Man er i Finansministeriet i Øjeblikket i Færd med at udarbejde en saadan Oversigt, men det siger sig selv, at der kan ikke gives mere end et Overblik i store Træk over, hvordan Stillingen vil blive i det kommende Aar under Forudsætning af, at der ikke indtræder Begivenheder, som i væsentlig Grad forrykker hele det Grundlag, hvorpaa vi i Øjeblikket maa opstille vore Beregninger.

Endelig har jeg to Ord at sige til det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen). Det ærede Medlem fandt, at man burde gaa endnu nogle Trappetrin op med Skatten for Aktieselskaber. Jeg er dog bange for, at man kan komme saa højt op paa Trappen, at man falder ned og knækker Halsen. Jeg tror, at hverken Aktieselskaber eller private er i Stand til at bære en hvilken som helst Byrde, og det, at Selskaberne i Øjeblikket har givet store Indtægter, kan ikke med Rimelighed begrunde Paalæggelsen af Skatter, som maaske vil føles overordentlig byrdefulde ogsaa i Fremtiden. Men navnlig naar

det ærede Medlem fremhæver, at en stor Del Selskaber har tjent mange flere Penge, end de har fordelt til Aktionærerne som Dividende, og derved har unddraget sig fra at betale en Skat, de ellers vilde have haft at betale, undrer det mig, at et saa kyndigt og erfarent Medlem har kunnet udtale sig saaledes (P. Th. Nielsen: Det har jeg heller ikke sagt!). Om Forladelse, saadan har jeg maattet forstaa det. Det vil utvivlsomt ikke være det ærede Medlem ubekendt, at ogsaa de Beløb, der henlægges til Reservefonden, Beløb, der er indtjente, men ikke udbetalte til Aktionærerne, bliver skattepligtige, lige saa vel som de Beløb, der udbetales i Dividende. Naar det ærede Medlem derfor nævnedes et Forslag, som har været fremsat af Prisreguleringskommissionen, og som heller ikke er mig ukendt, da jeg selv har deltaget deri, er der at sige, at hvis det var indgaaet som et Led i dette Skattelovforslag, vilde det i og for sig ikke i fjerneste Maade have paavirket de paagældende Aktieselskabers Forpligtelse til at betale Skat. Det kunde kun have den Virkning at opfordre Selskaberne til at holde igen med at dele deres indvundne Beløb ud som Dividende og derimod at styrke deres Stilling og konsolidere sig selv for Fremtiden. Et saadant Formaal forekommer mig, hvordan man saa vil se paa Sagen, i ingen Henseende at kunne være forkasteligt.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Horsens (P. Th. Nielsen) beklagede, at man ikke var gaaet stærkere i Vejret med Beskatningen af Aktieselskaber end foreslaaet her i det foreliggende Lovforslag. Denne Beklagelse kan naturligvis ikke forundre nogen, for det er det ærede Medlems sædvanlige Fremgangsmaade, at han først bagefter melder sig og byder over. Paa den Maade er han paa den sikre Side, for ingen kan byde ham over, naar Sagen er afgjort. Det er mærkeligt, at det ærede Medlems Meningsfæller i Udvalget ikke der har meldt sig med de samme Anskuelse, for jeg kan forsikre, at saa skulde der ikke have været noget i Vejen fra min Side og sikkert heller ikke fra mine Meningsfæller i Udvalget, vi skulde nok have været til Tjeneste i saa Henseende. Men nu, da Lovforslaget foreligger her med Udsigt til at være færdigt, melder det ærede Medlem sig og siger, at vi burde være gaaet meget højere op end til 25 pCt. Saadan en Udtalelse er ikke til at misfor-